

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LVI (50)
Štev. (Nº) 37

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
18 de septiembre - 18. septembra 1997

TINE VIVOD

Neizmeren smisel žrtev

Iz govora ob spominu na generala Leona Rupnika, dr. Lovra Hacina in sodelavce, 7. septembra 1997

Stojimo pred spomenikom junakov ob novi obletnici obsodbe in smrti gen. Leona Rupnika, dr. Hacina in ob njih dolge vrste procesov, ki so zaznamovali pričetke komunističnega totalitarizma v Sloveniji.

Narodnih vprašanj in odgovorov nanje ter ustreznih slovenskih narodnih programov je bilo več, čeprav je vsaka generacija Slovencev mislila, da je tisto vprašanje, na katero je morala sama odgovoriti, tudi edino.

Najprej je bilo vprašanje slovenščine kot bogoslužnega jezika, potem književnega in šolskega. Nato geslo Zedinjene Slovenije kot upravne enote vseh Slovencev, vendar pod Habsburško ali Karadžordževićovo dinastijo.

Šele tik pred - in med - drugo svetovno vojno se je izoblikovala ideja o slovenski državi. Slutnjo te ideje vsebuje Prešernova pesem o slovenskem prevzemu oblasti in časti.

Ideja o samoodločbi naroda in narodni državi je med drugo svetovno vojno hitro vzniknila in prav tako hitro zamrla.

Potem, ko so slovensko vojsko bodisi pobili bodisi razorožili, je konec zamisli o slovenski samostojnosti, zapečatila jo je ustavna doktrina totalitarne države in priložnost je bila zamujena.

Šele v osemdesetih letih je nastalo v Sloveniji novo narodno gibanje, za njim pa vojna za slovensko državo.

Zgodba slovenskega naroda je Cankarjevega Jerneja privedla do tiste tragične in v bistvu pesimistične posplošitve o slovenskem značaju: „Za hlapce rojeni, za hlapce vzgojeni, ustvarjeni za hlapčevanje! Gospodar se menja, bič pa ostane in bo ostal na vekomaj, zato ker je hrbet skriv-

ljen biča vaje in željan“.

Isti pisec je svojim slovenskim bralcem sporočil še neko drugo izkušnjo, tokrat preko Petra Klepca: „Ker Peter Klepec je sanjal, sanjal o moči... tako lepe in sladke so bile podobe, da bilo ga je strah, če bi se te sanje nenadoma uresničile in jih ne bi bilo več. Pa če bi trdega dela ne bilo ne trpljenja ne ponižanosti ne bridkosti - od kod bi bile sanje?“

Cankar, ki se je ob hlapcu Jerneju motil, je imel ob Petru Klepcu prav. Če si sami ne bomo pomagali, bodo ostale razmere in razmerja, v katerih živimo, enake, ali vsaj podobne kot so bile vsa leta in desetletja.

Danes se spominjamo ljudi, ki so v najhujših časih slovenske zgodovine sprejeli odgovorno službo za narod. Vedeli so, da kar koli bo storjenega, bo imelo hud odmev in gotovo neprijeten položaj. Laže bi bilo umakniti se in ne sprejeti ali ne prevzeti mesta, službe, odgovornosti.

Danes se spominjamo oseb, ki se niso umikale pred izzivom svojega časa, temveč so izziv sprejele in poskušale v danih okoliščinah reševati položaj po močeh in svoji vesti. Spominjamo se ljudi, s katerimi so komunisti zaključili dobo krvavih procesov med junijem 45 in septembrom 46, od Velikonjevega do Rupnikovega procesa. Z njimi je totalitarno razbesnela revolucionarna oblast hotela uničiti slovenski vojaški in politični sloj.

Rupnik, Hacin in sodelavci so gotovo izpričali, da je smisel življenja z vero in upanjem v boljšo prihodnost naroda mogoče najti dobesedno do zadnjega trenutka, do zadnjega diha pred smrtjo. Pa čeprav ponižanje, čeprav kruta smrt. Z lastnim življenjem so to dokazali. Vedeli so, kaj jih čaka. Zvestoba, zavest in ponos do konca!

Danes govorimo ob robovih roških jam, ob breznih in jarkih. Vemo, da tam počivajo fantje. Odkrivamo plošče in postavljamo znamenja v njihov spomin. Bili smo na krajih kjer trohniijo še danes njihove kosti.

Vsaj za kraj vemo.

Kje pa je Rupnikov, Hacinov, Peterli-

POKLON PRED SPOMENIKOM

V nedeljo 7. septembra se je v cerkvi Marije Pomagaj ob 9,30 zbralo na povabilo Vestnika in Tabora precejšnje število ljudi k sv. maši, katero je daroval msgr. Jože Guštin v spomin na gen. Leona Rupnika in dr. L. Hacina in njunih sodelavcev.

Po končani sv. maši so se udeleženci zbrali pred spomenikom, posvečenem spominu domobrancev in ostalih žrtev komunistične revolucije v Sloveniji, kjer sta predenj Slavko Urbančič in Ivan Korošec, strešini Vestnika in Tabora, položila venec rdečih nageljev, nakar je padlim in ubitim v spomin govoril prof. Tine Vivod. Njegov govor objavljamo zgoraj.

„Trojček“ odslej „dvojček“?

Srečanje treh predsednikov pomladnih strank (Slovenske ljudske stranke, Socialdemokratske stranke Slovenije in Slovenskih krščanskih demokratov) v gostilni Pečarič na Vrhovcih 11. septembra ni bilo uspešno. Ljudska stranka ni podpisala sporazuma o skupnem nastopu na predsedniških volitvah; podpisali so ga le socialdemokrati in krščanski demokrati.

Marjan Podobnik je napovedal nov sestanek in dejal, da možnost skupnega nastopa na volitvah še ni dokončno pokopana. Izrazil je razočaranje nad pristopom in rezultati dogovorov predvsem zato, ker je predsednik SDS vztrajal pri precej grobih obtožbah o njegovem kandidatu in vodstvu. SLS želi za skupnega kandidata osebo, ki ima glede na objektivna merila realno največ možnosti za uspeh na predsedniških volitvah. Predsednik SKD pa da se je zavzemal za nestranskega človeka izven krogov vrhov političnih strank.

Lojze Peterle je dejal, da ima pogovore za neuspešne, ker sta sporazum podpisala le s predsednikom socialdemokratov. Sporazum je tako rekoč tak, kot ga je pripravila SLS. „Dobil sem vtis, da SLS ne želi

nov, Vizjakov, Križev in drugih rodoljubov grob?

V preteklosti ni nič nepreklicno izgubljenega, ampak je vse nepreklicno spravljeno in ohranjeno. Brezpogojna vera v brezpogojen smisel vseh dejanj, predvsem pa neizmeren smisel žrtev lahko spremeni polom v junaško zmagoslavje.

Da je to mogoče, je dokazal kmet, ki je v svetopisemskih časih živel nekje v Palestini. Imel je kašče dobesedno prazne. Bil je zgaran, lačen in poražen. In vendar je Habakuk v brezpogojnem zaupanju v dokončnem smislu in brezpogojni veri v neskončno bitje zapel svojo znano zmagoslavno himno:

„Smokva sicer ne cvete, na vinski trti ni grozdja; pridelok olive je odpovedal in polja ne dajo hrane; ni več drobnice v stajah, v hlevih ni več živine. Vendar se bom veselil v Gospodu, radoval se bom v Bogu, svojem Rešitelju“.

Danes se spominjamo Slovencev, ki ne bodo pozabljeni in katerih imena blestijo na straneh slovenske še ne napisane zgodovine.

In tako je prav!

temeljitega usklajevanja. To podjetje bi bila pripravljena podpreti samo, če je kandidat njen, kot sem razumel. Sporazum je še vedno odprt za SLS, če bi želela podpisati lastni sporazum. S tem podpisom sta dve stranki že povezani, tretja pa ima možnost, da se mu priključi. Če bi imeli tehtne pripombe na to, kar je SLS sama predlagala, se še kaj lahko spremeni.“

Če ne pride do dogovora, je najverjetnejša možnost, da bosta SKD in SDS na volitvah nastopili s skupnim kandidatom, je dejal Peterle. Kljub vztrajanju novinarjev ni povedal, katerega nestranskega kandidata ima v mislih. Ponovil je le, da ni iz strankarskih vrst in da ima veliko večje možnosti kot kandidat iz katere koli od treh strank. „Ustreza vsem merilom, je mož bolj znanstvene sfere. Je tudi že nekoliko zrejših let in je mož, ki ga ni mogoče spraševati neprijetnih vprašanj.“

Na vprašanje, ali je skupni predsedniški kandidat Andrej Bajuk, je Peterle dejal, da je imel omenjeni „vso našo podporo, vendar ga po solo potezi SLS, ki je šla sama urejati z njim zadeve, razumem, da ne gre v vsakršno igro.“ Bajukovo predavanje na študijskih dnevih v Dragi, v katerem je obdelal našo gospodarsko situacijo, absolutno govori o človeku, ki ve, kaj je državi potrebno, je menil Peterle.

Tudi Janez Janša je opozoril, da predsednik SLS ni podpisal besedila, ki ga je njegova stranka sama predlagala. Glede Podobnikovega očitka, da ni podpisal sporazuma zaradi Janševih obtožb na račun kandidata Janeza Podobnika, je prvak socialdemokratov dejal, da sporazum ne govori o imenih. Sicer pa so po Janševih besedah od volitev naprej soočeni s posebno metodo delovanja ljudske stranke - izsiljevanjem za podpis, pogoj za to pa je bil takrat mandatarsko mesto za Marjana Podobnika in mesto predsednika državnega zbora za Janeza Podobnika. V koalicijski pogodbi je SLS dobila vse, kar je zahtevala, kljub temu pa jo je enostransko prekršila z vstopom v koalicio z LDS, s čimer je prevarala tudi svoje volivce. Danes Janez Podobnik ne more zmagati na volitvah, ker njegov nastop ne more pridobiti vseh tistih volivcev, ki so glasovali za stranke slovenske pomladi, saj si je vodstvo ljudske stranke s svojimi dejanji ustvarilo zamero ne samo volivcev SDS in SKD, ampak tudi SLS.

ZEDINJENA SLOVENIJA

Buenos Aires, 15. septembra 1997

Spoštovani gospod
nadškof in metropolit dr. FRANC RODE!

V imenu društva Zedinjena Slovenija, osrednje organizacije slovenske politične emigracije v Argentini, Vam izrekamo vso podporo in solidarnost z Vašimi stališči in jasnimi besedami, ko izpolnjujete težko a lepo nalogo oznanjevanja božjega in naravnega zakona slovenskemu ljudstvu. V naših molitvah prosimo Vsemogočnega, naj Vam da moči za stati in obstati v Vaši odgovorni službi.

V upanju na skorajšnje snidenje, Vas spoštljivo pozdravljamo!

za Društvo ZEDINJENA SLOVENIJA
Marjan Loboda, predsednik

IZJAVA SLOVENSКИH KRŠČANSКИH DEMOKRATOV

Ob napadih na ljubljanskega škofa in na katoliško Cerkev, ki so se zadnje čase vrstili na straneh dnevnega tiska, ki je še vedno odvisen od ljudi, ki so skozi pol stoletja skušali po navodilih komunistične partije ljudstvu krojiti pamet, izrekamo Slovenski krščanski demokrati predvsem svoje ogorčenje. Ti napadi, ki so očitno vodeni iz enega samega idejnega središča, so zloraba monopolnega položaja, ki ga imajo v naših medijih še vedno pristaši nekdanjega totalitarizma. Tak položaj, kot smo poudarili že večkrat, ni v skladu z demokratičnimi pravili politične igre.

Zdi se, da hočejo stare sile pokazati, da ohranjajo in celo večajo svojo nedotakljivost. Prepričani smo, da se pri tem močno motijo, kajti če jih v marsikakem primeru res ne dosega roka še vedno pristranskih sodnih oblasti, jih že sodi javno mnenje. Slovenski krščanski demokrati čutimo ob tej dogodkih dolžnost, da izrečemo predstavniku slovenske katoliške cerkve nadškofu dr. Francu Rodetu svojo solidarnost in obžalujemo, da se je del slovenskega časnikarstva spustil na raven, ki jo vsak pošten demokrat zavrača.

inž. Jernej Dobovšek
predsednik SKD Argentina in Južna Amerika

prof. Tine Vivod
podpredsednik SKD

SDS - ARGENTINA

Iskreno pozdravlja nadškofa in ljubljanskega metropolita
dr. FRANCETA RODETA

Čestitamo Vam, gospod nadškof in metropolit, za Vašo odločnost v obrambi slovenske Cerkve, tolikokrat zapostavljene, klevetane in preganjane; v obrambi demokracije in prave svobode, pol stoletja poteptano in v obsodbi sramotnega 55. člena slovenske ustave - uzakonjenega zločina umorov nerojenih otrok!

Ponosni smo na Vas, naš vladika - naše gore list in prosimo Boga, da bi Vas vedno spremljal v Vaši težki, odgovorni misijonski službi in prizadevanju za vrnitev Slovenije Kristusu!

Prisrčno pozdravljeni!

Odbor SDS - Argentina

Buenos Aires, na praznik Marijinega rojstva, 1997

Zgodilo se je v Sloveniji

VOLITVE BODO 23. NOVEMBRA

Predsednik DZ Janez Podobnik je za 23. november letos razpisal volitve predsednika republike, volitve 40 članov državnega sveta pa bodo v sredo in četrtek, 26. in 27. novembra. Od kandidatov so znani Milan Kučan in štirje predstavniki nepomembnih strank, o kandidatu pomladnih strank pa še ni soglasja.

NE BO KANDIDIRAL

Predsednik državnega zbora Janez Podobnik je 13. septembra sporočil, da ne bo kandidiral na letošnjih predsedniških volitvah. Izjavil je med drugim, da je „v zadnjih tednih doživljal nerazumljive, grobe in neutemeljene napade, predvsem s strani predsednika SDS Janeza Janše, ... zato ne vidim nobenega smisla svoje kandidature.“ Ne ve se še, ali bo SLS predložila drugega kandidata.

IZSELJENCI BOMO VOLILI

Po sporočilu našega poslanca Marjana Schiffererja 16. septembra bomo Slovenci v izseljenstvu lahko volili predsednika države, sicer pa še po pošti kot doslej. Ustavno sodišče je pristalo na pritožbo, ki jo je leta 1996 predložila SKD, da se zakon prilagodi izvedljivim terminom za volitve. Istočasno je Marjan Schifferer zaprosil Republiško volilno komisijo za volilne sezname.

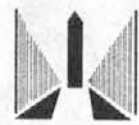
O NASLEDSTVU JUGOSLAVIJE

Mednarodni posrednik pri razpravi o nasledstvu po nekdanji Jugoslaviji sir Arthur Watts je 5. septembra začel dvostransko posvetovanje s petimi pogajalskimi delegacijami. Vodja slovenske delegacije dr. Miran Mejak je mnenja, da bi bilo mogoče sorazmerno kmalu doseči napredek z delitvijo nekaj veleposlaništev in rezidenc (štirih v Evropi in štirih drugje) med vse naslednice, vendar temu delegacija ZRJ še nasprotuje. Tudi zadnji Wattsov predlog govori le o „državah“ in ne o „državah naslednicah“, Slovenija pa bo vztrajala, da je treba govoriti o petih naslednicah. Pogoj za delitev veleposlaništev je seveda podpisan memorandum o nasledstvu. Bajce Watts namerava ob decemberskem srečanju predstaviti tak predlog.

PETERLE O PRORAČUNU

Na novinarski konferenci je Peterle dejal, da je po predstavitvi proračuna v parlamentu očitno, da ta ne vsebuje reform ter resne gospodarske in socialne politike, pač pa zgolj rešuje zadrege koalicijskih LDS in SLS. Peterle je naredil analizo govora premiera Janeza Drnovška ob predstavitvi proračuna. V njem je 45 stavkov o tem, kaj bi bilo dobro, 40 trditev, kako je pri nas, 10 napovedi, kaj pričakujejo, da se bo ali bi se lahko zgodilo, pet

Nad. na 6. str.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Morda sem že kdaj omenjal občasno željo argentinskega prebivalstva, da bi bile razne volitve vsaj vsak mesec. Tako bi vedno živeli v najlepšem svetu, nenehno bi nam urejali mesta, izglajali ceste, nas „snubili“ in nam poviševali plače in pokojnine. Jasno, ni mogoče, da bi bile volitve neprestano. Zato pa je bolj zanimivo vsaki dve leti gledati napore vlade, ki se trudi, da bi si pridobila simpatije raznih družbenih slojev. Kadar teče voda v grlo, se človek oprime vsake slamice.

IZ KATEREGA ŽEPA

Vsi vemo da je lahko obljubiti, a težko izpolniti. V tem ima predsednik Menem že ogromno izkušenj. Od tistega „salario“ iz leta 1989, pa do sedanjih obljub povišanja učiteljskih plač in najnižjih pokojnin je preteklo mnogo vode pod mostom. Zato se vsi zavedajo, da ni več mesta za igračkjanje, da bo treba obljube vsaj to pot izpolniti, ker do leta 1999 je komaj korak in če vladi uspe še sedanj sunek, a potem ne izpolni obljub, bodo predsedniške volitve čez dve leti lahko usodne.

Vladni kandidati po svoje delajo, kar morejo, a vidno je, da je šef kampanje in glavni propagandist predsednik sam. Prostovoljno je vzel na svoje rame glavno težo kampanje. Od tu razne obljube, iz tega pa izhajajo tudi vse težave. Kajti znova je našel najhujšo opozicijo v lastnem krogu. Gospodarski minister se trmasto upira vsakršni povišici, za katero bi moral odpreti skrinjo in uporabiti denarce, katerim so predvideni drugi cilji. Zato je Roque Fernandez nastopil tako besno, ko jo ministrica za vzgojo Susana Decibe napovedala povišico učiteljskih plač. To povišico, ki naj dosega 20 odstotkov, je nato objavil sam predsednik Menem, enako kot tudi vsoto 50 pesov vsakemu upokojencu, ki prejema minimalno penzijo (150 pesov). Jasno, vse te povišice bodo stopile v veljavo šele s 1. januarjem prihodnjega leta. Nič zato, da bo le držalo; tako so si mislili tisti, ki naj bi se s tem okoristili.

Seveda, takoj se je porodilo vprašanje, kje bo vlada dobila potrebna denarna sredstva za ta izplačila. Da je bila nejasnost še večja, je prav te dni vlada poslala v kongres zakonski osnutek o proračunu in tam niso našli predvidenih fondov za te povišice. Razvnela se je huda debata, nakar je vlada dokazala, da je predvidevala te povišice. Postalo je vse jasno, a marsikdo je pričel resno dvomiti, če bo sploh kdaj videl kak peso povišice.

Zadeva je namreč taka: proračun je narejen na podlagi pogajanj in soglasja z Mednarodnim denarnim fondom. Ta sporazum predvideva, da naj leta 1998 država poveča davčno nabirko kar za 3.000 milijonov dolarjev. In sedaj proračun upošteva, da bo vse, kar bo država nabrala preko omenjenega previška (torej preko tistih treh tisočakov), šlo v fond za učitelje in upokojence. Ker pa večina opazovalcev sploh dvomi, da bi tiste tri tisočake mogli doseči, je enostaven zaključek, da ne bo denarja ne za učitelje ne za upokojence.

Potem se je pokazalo, da so tudi neka zunanja posojila, ki so namenjena v vzgojni fond. Del denarja za učiteljske plače bi lahko izšel iz tega posojila. A to je le začasna rešitev. Kaj težko je verjeti, da bi Mednarodni fond ali kaka druga ustanova kar naprej posojala denar za višje učiteljske plače. Položaj je torej hudo zapleten, gospodarski minister pa vztraja, da v tekočem proračunu ni mogoče spremeniti ničesar, da je treba stroške še znižati, ne pa povišati. Svoj prav ima, ker državna bilanca postaja zaskrbljivo deficitna, zunanjetrgovska bilanca je rdeča, da kar gori, in

številke ne kažejo dobro kljub nenehni rasti domačega gospodarstva.

Da pa je ministrova skrb še večja (in tudi skrb mednarodnih organov), je prav včeraj opozoril UNCTAD, gospodarski organ Združenih narodov, da je izredno nevarno stanje gospodarske rasti v državah z visokim zunanjim dolgom. To lahko pripelje do eksplozivnega stanja. Vrnimo se k vladi. Ogrožajoče ankete in nuja zmage jo silita v nenehne obljube. Le čas bo pokazal, kako te obljube odmevajo v družbi, a doslej ni zaznati optimizma.

BOG ME REŠI PRIJATELJEV...

...ker sovražnikov se bom že rešil sam. Ta izrek so si nenehno ponavljali pretekli teden razni voditelji opozicionalne povezave. Mislili pa so na bivšega predsednika Alfonsina, ki je neke vrste „oče“ Povezave, čeprav je vsa ta leta bojkotiral možnost soglasja med radikali in solidarno fronto.

In kaj je storil Alfonsin? Najprej je trdil, da se Povezava bori proti sedanjemu gospodarskemu modelu. To pa je izrekel prav v trenutku, ko je opozicionalnim voditeljem uspelo prepričati razne skupine podjetnikov in tudi volilno maso, da bodo spoštovali model in konvertibilnost, le da bodo vsemu dali bolj socialno lice. Ni treba še posebej poudarjati, kako kruto je vlada izrabila te Alfonsinove besede.

Potem pa je prišlo do tajnega sestanka med Alfonsinom in nekaterimi vladnimi funkcionarji, vključno s koordinacijskim ministrom. Za ta sestanek so tako radikali kot frentisti izvedeli iz časnikarskih novic, ki so najprej krožile podtalno, potem pa že javno. Razumljivo je, da ni bilo nikomur vseh to zadržanje, in dejansko ni prave razlage za Alfonsinovo početje.

In vendar je razumevanje teh zapletov važno, da bomo prav sodili prihodnji razvoj argentinske politike. Prihajamo namreč do razhodišča, na katerem se bo izvedla neka generacijska zamenjava. Menem ne more ponovno kandidirati za predsednika, a bi rad. Alfonsinu se prav tako cedijo sline po ponovnem predsedništvu. To je sicer formalno možno, praktično predaleč. Eden in drug pa sta zvitata lisjaka in grenita življenje tistim, ki jih nameravajo nadomestiti. Menem je kot zli duh za Duhaldeja; Alfonsin kot mora za De la Ruo, Alvareza in še koga drugega. A sedanje početje enega in drugega ni le otroška igra. V ozadju so stvari, ki jih ne vidimo jasno, a ki si jih vsak razlaga po svoje, pravilno ali zmotno.

Le za kratko omembo, čeprav to spada že na področje politične fantazije. A je zanimivo vsaj kot branje. Ko so radikali in frentisti sklenili povezavo, je Duhalde v ožjem krogu takoj obtožil Alfonsina, da je v to pristal le zato, da škodi njemu. Če namreč Povezava zmagava v provinci Buenos Aires, bo Duhaldejeva predsedniška kandidatura postavljena na kocko. In guverner ne more pozabiti, da mu je Alfonsin vsled pakta v Olivosu že enkrat prekrižal pot do predsedništva. Recimo, da ima Duhalde prav in da Alfonsin v soglasju z Menemom hoče zadati hud udarec guvernerju. A naekrat se zave, da je lahko ta udarec tako hud, da bi podrl tudi Menema, sedaj in za bodoče. Zato prične z raznimi izjavami bojkotirati Povezavo, katero je sam rodil in podprl. Tako je postal neke vrste veliki elektor, ki ima moč, da pokaže s palcem gori ali doli in podpiše marsikateri tajni pakt, ki bi mu odprl pot do predsedniškega stolčka leta 1999.

Kajne, da je ta opis zanimiv kot napet roman? Da, a večkrat sem že slišal trditve, da resničnost prekaša fantazijo.

Borci se upirajo spomeniku sprave

Mestni svet v Slovenj Gradcu na Štajerskem je leta 1995 na pobudo svetnikov imenoval komisijo za poveljne poboje in medvojnne nedokumentirane izginitev ljudi na območju občine Slovenj Gradec. Komisija s tem imenom, vodi jo predsednik Boris Marčič, je imela nalogo, pripraviti seznam vseh upravljenih v občini Slovenj Gradec. Pozneje je svet na predlog komisije sprejel še sklep o postavitvi spomenika, v katerega naj bi vklesali imena, letnice rojstva in smrti z razvrstitvijo: „padli nemški mobiliziranci“, „usmrčeni med vojno“, „usmrčeni po vojni.“ Na spomenik naj bi zapisali še Župančičevo besedilo: „Brez križa je tvoj grob in brez solza, brez blagoslova je in brez zvonov“ pa še ime mestne občine.

Vsa dela za postavitve pomnika (projekt je pripravil arhitekt Milan Petek) so v teku in spomenik naj bi slovesno odkrili 1. novembra letos pri pokopališču v Slovenj Gradcu. Toda ko so za seznam, ki ga je komisija pripravljala dve leti, obsega pa skupaj 245 imen, zvedeli v Združenju borcev, so ti postavili svoje zahteve in so vložili protestni izjavi, kjer so med drugim zapisali: „Zavedamo se sramote, ki bi doletela občino v Sloveniji in v mednarodnih krogih, če bi mestni svet uresničil absurde sklepe svoje komisije.“ Komisiji so očitali nestrokovnost, šarlatanstvo in pristanskost.

Težke besede so padale tudi na seji mestnega sveta, ko so svetniki obravnavali poročilo komisije o opravljenem delu. Predsednik komisije Boris Marčič je dejal, da delo komisije ni bilo politično, da niso ugotavljali, na kateri strani je bil kdo, pač samo to, kar „nalagajo pietetni razlogi, kulturne in civilizacijske norme“. Svetnica Anica Meh pa je dejala, da je borcem zavrela kri, ko so ugotovili, da so „na seznamu izdajalci, gestapovci, fašistični agenti, umrli naravne smrti med vojno in

po njej.“ Dodala je, da se borci strinjajo s postavitvijo pomnika in z Župančičevimi verzi na njem, ne pa s tem, da bi bila vklesana imena. Vida Vrhnjak Duler, ki je opravila največ dela v komisiji, je povedala, da so se zelo trudili pri zbiranju podatkov, ki temeljijo v glavnem na izpovedih sorodnikov umrlih in prič, ker drugih dokumentov ni. „Samo to hočemo: vrniti ljudem ime in priimek. Po smrti so vsi enaki. Nimamo pravice titulirati mrliča. Mogoče boste zatrli željo, da to napravimo v slogu mesta glasnika miru. Če ne bomo znali zadeve rešiti na dostojen, miren način, bomo znova prisiljeni molčati,“ je dejala Dulerjeva in vznemirjena javno povedala: „Moj oče je bil domobranec.“

Predsednik borčevske organizacije Stane Butolen je vztrajal, naj bo spomenik brez imen, če pa bodo na njem, morajo biti dodani opisi, kaj je kdo za okupatorja opravil. Irena Mernik pa je retorično dodala: „Zakaj bi vedno potrebovali blagoslov tistih, ki so ga dajali petdeset let.“ Marčič je zahtevo po spomeniku brez imen označil za slovensko dvoličnost.

Župan Janez Komljanec je na koncu poudaril: „Zavedati se moramo, da spomenik postavlja občina in odgovarja tudi za posledice, zato je treba doseči soglasje. To naj bo spomenik sprave.“ Svetniki so sprejeli sklep, da se komisija razširi in skuša doseči soglasje z obema organizacijama. O poročilu komisije bodo ponovno razpravljali 10. oktobra.

Večer 13. septembra

RTV SLOVENIJA NA INTERNETU

Od 8. septembra je prek interneta možen dostop do prvega programa Radia Slovenija in do nekaterih televizijskih oddaj, predvsem do osrednje dnevno informativne oddaje Dnevnik <http://www.rtv slo.si/>

NAJ ŽIVI DRAGA

Ivan Štuhec: Misli ob Dragi v Družini št. 36

Obe Dragi sta vedno pomenili prostor za različno misleče razumnike z leve in desne strani. Te kvalitete prireditve na Občinah slovenski liberalni mediji niso nikoli posebej izpostavili in ovrednotili. Za del slovenskih liberalnih razumnikov je bila Draga zanimiva samo v tistih letih, ko se je pripravljala slovenska pomlad. Takrat se je zdelo, da bo skupni interes, to je demokratična in svobodna Slovenija, sprožil plodni dialog med miselnimi tokovi, ki jih po tradiciji delimo na liberalne in katoliške.

A stvari so se obrnile povsem drugače. In kje je razlog za to? Eden od ne nepomembnih razlogov je v poistovetenju z določenim načinom vladavine. Dokler so liberalni duhovi Nove revije bili skupaj s

kristjani v opoziciji, je dialog med obema tokovoma bil mogoč in je rojeval konkretne družbene sadove. Za tem pa je prišlo do razlikovanja med politično kontinuiteto in diskontinuiteto. In to razlikovanje je razdvojilo najprej liberalne razumnike, kasneje pa del njihovega krila pripeljalo v držo izrazitega antikršćanstva in proticerkvenosti. Slednje si je privzelo pravico do edino pravega odločanja o vseh ključnih vprašanih političnega življenja v imenu sodobne civilizacije in njenih svobodnjaških pridobitev. Ta veja sodobne slovenske liberalne misli je svobodnjaška do vseh vprašanih vrednostnega reda, medtem ko je izrazito neliberalna in nedemokratična do institucionalnih in političnih oblik izražanja drugače mislečih ljudi.

IZBOLJŠANJE NUKLEARKE

Z zanimivo in nadvse dobrodošlo razpravo o izkušnjah ob zamenjavah uparjalnikov - pred očmi vseh udeležencev je bil tovrstni že za bližnjo prihodnost napovedani poseg v Krškem - se je na Bledu končala četrta mednarodna konferenca, ki sta jo na temo Jedrska varnost v srednji Evropi četrtič skupaj pripravila ljubljanski Inštitut Jožefa Štefana in Društvo jedrskih strokovnjakov Slovenije.

Tridnevno druženje strokovnjakov iz več kot dvajsetih držav ne bo ostalo v spominu zgolj po blizu 100 referatih, ampak po spoznanjih, ki so jih za varno jedrsko prihodnost Slovenije prispevali vsi navzoči. Osrednja tema konference je bila namenjena prav uparjalnikom in postopkom, ki jih njihova zamenjava zahteva. Slovenska jedrska elektrarna se namreč pripravlja na ta poseg, načrtovan za sredi-

no leta 2000. Z njim naj bi moč nuklearke dvignila s sedanjih 632 na 672 megavatov Lanskega 27. decembra je bila podpisana pogodba s konzorcijem Siemens-Framatom o izdelavi novih uparjalnikov za krško nuklearko.

Posebno poglavje je maratonski prevoz 400 ton težkih uparjalnikov, najnevarnejši del operacije pa je demontaža starih, odsluženih paragenatorjev. Gre za izredno zahtevno opravilo, ki je zaradi nevarnosti radiacije bistveno težje od vgradnje novih uparjalnikov. Ta poseg pa bo prinesel v slovenskem primeru rekordno nizko radioaktivno sevanje.

RIBNICA - Ribniško turistično društvo je pripravilo 22. ribniški sejem suhe robe in lončarstva. Ribniški sejem velja za eno največjih etnografskih prireditev v Sloveniji. Izdelovalci suhe robe v Ribniški dolini prenašajo iz roda v rod več kot 500-letno tradicijo.

MARKO KREMŽAR

SVOJEVRSTNA ZMAGA

Aleksander Haig kot državni tajnik odgovoren za zunanjo politiko ZDA pa je temu prav tako odločno nasprotoval. Po njegovem mnenju je bil plinovod pomemben za evropske zaveznike, katerim se ni hotel zameriti. Povod za prvi Reaganov ukrep v smeri ekonomske vojne je končno dal poljski predsednik Jaruzelski, z razglasitvijo obsednega stanja in z aretacijo vodilnih članov Solidarnosti. Na to so ZDA odgovorile z gospodarskim bojkotom držav Varšavskega pakta, kar je prizadelo predvsem SZ. Nehote pa so bili evropski zavezniki tisti, ki so pripeljali Reagana do ene najvažnejših odločitev v pravkar pričetih gospodarski vojni z SZ.

Bilo je junija 1982, nekaj dni po sestanku s papežem v Rimu, ko se je Reagan v Bonnu sestel z evropskimi državniki. Predložil jim je svoj načrt za oslabitev SZ in predlagal vsaj omejitve, če ne že opustitev, sibirskega plinovoda. Naletel je na nerazumevanje in kar je bilo še huje, na neprikrit prezir. Gledali so nanj kot na navnega Amerikanca, ki nima pojma o politiki in o gospodarstvu. Nekateri so ob njegovem nagovoru namenoma gledali brezbrizno skozi okno. To je Reagana razjezilo. Po povratku v Washington je 18. junija sklical sejo NSC, na katero ni povabil Haiga. Sklenili so, da bodo ZDA zavzele trdo stališče ne le do SZ, marveč tudi do držav, ki ji bodo posredovale kredite in tehnologijo. Prepoved prodaje tehnologije

SZ, ki je od decembra 1981 držala le za ameriška podjetja, so sedaj utrdili z gospodarskimi sankcijami zahodnih podjetij, ki bi z ameriškim licencami delale za SZ. Casey, Weinberger in Clark so dobili nalogo to odločitev izvesti v praksi. Ekonomska vojna proti SZ je postala s to odločitvijo uradna politika ZDA. (V.108) Ker se Haig s to politiko ni strinjal, ga je Reagan odstavil in zamenjal z Georgom Shultzom.

Evropski zavezniki pa kljub zamenjavi zunanjega ministra Reagana še vedno niso jemali resno. Tako Thatcherjeva kakor Mitterand sta naročila angleškimi in francoskim podjetnikom, naj mirno trgujejo s Sovjeti ne glede na ameriške grožnje. (V.111)

Na področju črpanja petroleja in plina so imela ameriška podjetja ponekod skoraj monopol nad tehnologijo zadnje generacije. Blokada te tehnologije in omejevanje kreditov sta prisilila Sovjete, da so kapaciteto načrtovanega plinovoda zmanjšali na polovico in izvedba se je zavlekla za nekaj let, medtem ko so stroški bistveno zrasli. To je po eni strani slabilo sovjetsko gospodarstvo, po drugi pa je povečalo zaupanje Saudi Arabije, ki je imela od tega nemajhne koristi, do Regana in njegove vlade.

Ta ameriška odločitev pa ni prizadela le SZ in Zahodne Evrope, marveč tudi Japonsko. Obširen program za črpanje petroleja ob polotoku Sahalin, ki ga je razvijala Japonska skupaj z SZ, je bil otež-

kočen in za nekaj časa odložen, s tem pa je bilo sovjetsko gospodarstvo prikrajšano za kredite, ki so bili vezani na projekt pa tudi na dohodek, ki bi ga dobili od dodatne prodaje petroleja.

A to je bil le prvi del ekonomske vojne na petrolejskem področju. Tri leta kasneje je po Reaganovi ponovni izvolitvi prišlo na vrsto vprašanje cen. Ko so razpravljali v NSC o posledicah znižanja cen petroleju, so opozorili Reagana na škodo, ki bi jo pri tem utrpeli ameriške petrolejske družbe. Odvrnil je, da bodo te lažje prenesle zmanjšanje dohodkov kot SZ. Po drugi strani pa bo znižanje cen goriva prineslo korist ostali ameriški industriji, poživilo gospodarstvo in zmanjšalo primanjkljaj ameriške trgovinske bilance. (V.218)

Vprašanje je bilo dovolj važno, da je opravičilo osebne sestanke med ameriškim predsednikom in sauditskim kraljem Fahdom, ki je edini lahko sam od sebe vplival na rast ali padec cen petroleju. Sklenjeno je bilo, da povabi Reagan kralja na državni obisk ZDA. Po dolgih predhodnih pogovorih je Fahd končno obiskal Belo hišo 12. februarja 1985. Reagan je sprejemal gosta, ki mu je že dolga leta pomagal pri izvajanju zunanje politike. V veliki meri so Sauditi nosili breme za financiranje afganskih muslimanskih gverilcev pa tudi upornikov „contras“ v Nikaragui. V razgovorih je Reagan omenil, da bi znižanje cen petroleju močno zadelo Fahdove sovražnike kot na primer Libijo, Iran in seveda Sovjete. Razložil je težave, ki jih ima ameriško gospodarstvo z rastočim primanjkljajem, h kateremu pripomorejo visoke cene petroleja. Pazil je, da

ni omenil, kakšne cene bi si Amerikanci želeli. Zagotovil pa je, da ZDA v primeru nevarnosti ne bodo pozabile svojih prijateljev na arabskem polotoku. Zaveznitvo se je okrepilo, a brez konkretnih obljub.

Nekaj mesecev kasneje so Sauditi početrverili produkcijo nafte in novembra 1985 je padla mednarodna cena petroleju za 60%; veliko več kot so pričakovali Reagan in njegovi sodelavci v najbolj optimističnih računih. To je bistveno pripomoglo, da je sovjetska trgovinska bilanca padla tisto leto od 700 milijonov dolarjev dobička na 1.4 milijarde primanjkljaja. (V. 243).

ZLATO, HRANA IN TEHNOLOŠKA ŠPIONAŽA

Sovjetska zveza je poleg Južne Afrike najmočnejša izvoznica zlata. Cena zlata je potemtakem močno vplivala na kupno moč SZ na mednarodnem trgu. Bill Casey se je odpravil avgusta 1982 na pot v Južno Afriko, da bi odkril, kako deluje tržni mehanizem na področju žlahtnih kovin. S seboj je vzel nekaj satelitskih posnetkov, iz katerih je bilo razvidno gibanje raznih gverilskih skupin in vojaške razporedbe sosednih držav, posebno v Angoli, kjer je prav tedaj divjala državljanska vojna. S tem si je pridobil naklonjenost južnoafriških kolegov. Naredili so načrt, kako podpreti protikomunistične gverilce, da bodo kos kubanskim četam v Angoli. Casey je v imenu ZDA obljubil potrebno pomoč. Potem pa je prešel na vprašanje, ki ga je pripeljalo v Pretorijo.

Nadaljevanje prihodnjič

Ko smo prihajali...

Pred petdesetimi leti so prišli v Argentino naši prvi emigranti, ki so morali zapustiti domovino, da so si rešili življenje. Med temi novimi naseljenci je bila tudi gospa **Vida Pavlovčič**. Gospa je pred vojno delala v pisarni ministra dr. Kreka do njegovega odhoda v Beograd, potem pa je bila tajnica Miloša Stareta, ustanovitelja našega tednika „Svobodne Slovenije“. Gospa je o svojem prihodu napisala spomine, katere nam je stavila na razpolago.

11. septembra 1947 je prišla v Argentino z ladjo „Tucumán“ večja skupina slovenskih beguncev, ki so po odhodu iz domovine bili nastanjeni v raznih taboriščih v Italiji.

Dr. Miha Krek je v Rimu na raznih poslaništvih prosil, da bi njihove države dale zatočišče našim beguncem. Ker je vedno dobival negativne odgovore, je napeljal stike z Janezom Hladnikom, dušnim pastirjem Slovencev v Argentini. Kmalu je dobil odgovor, da je predsednik Argentine general Juan Perón dal dovoljenje za naselitev 10.000 naših rojakov brez razlike starosti ali stanu. Takrat smo se odahneli in Miloš Stare je takoj pričel pripravljati seznam prvih potnikov. Med njimi sem bila tudi jaz.

Iz Rima smo se odpeljali 26.8. v vlaku, t.j. v živinskih vagonih, kjer je bilo na tleh še nekaj slame, da smo lahko posedli. Za popotnico so nam obljubili sto dolarjev in paket s približkom. Dolarjev nismo nikoli videli, paket pa smo dobili tik pred odhodom. Že naslednji dan smo se v Genovi vkrcali na argentinsko ladjo „Tucumán“ s ciljem Buenos Aires. Bilo nas je 33. Vožnja je bila večinoma nemirna, zato je bila jedilnica vsak dan bolj prazna. Hrana na ladji je bila odlična. Šele ko smo prešli zaliv Sta. Catalina, se je morje umirilo. Ko smo čakali, da zapelje ladja v pristanišče, nas je prekril oblak kobolic. Zasule so ladjo in mornarji so imeli veliko dela, da so jo z vodo očistili. Ko smo končno pristali v Buenos Airesu, smo po pristanišču zaman „iskali indijance“!!! Namesto njih nam je mahal v pozdrav Janez Hladnik, ki nas je čakal na

Na ladji „Tucumán“ 27. avgusta 1947

pomolu. Srečanje z njim je bilo zelo veselo.

V prvih dneh smo dobili zatočišče v pristaniškem hotelu „de los Inmigrantes“. Po nekaj dneh se je naša skupina začela redčiti, ker smo že dobivali delo. Mene je odpeljala žena italijanskega vicekonzula, da bi pazila šest mesecev staro hčerkico, saj „kuharico in sobarico tudi imajo“. Gospo je zanimalo, če sem kaj študirala itd. Pa laž ima kratke noge: ni bilo ne kuharice, ne sobarice in vsa hišna dela sem morala opravljati jaz. Ker sem bila v Ljubljani uradnica, je gospodar izkoristil še to priliko, da sem morala biti zvečer še pri njih „uradnica“. Tipkala sem jim prevod neke knjige. Za vse delo sem dobivala 150 pesov plače. Hrana je bila pičla, tako da sem bila večkrat lačna kakor sita. Ta doba je za mene najbolj grenak spomin v mojem potovanju kot brezdomka.

K sreči je bil gospodar kmalu prestavljen v Pariz. Sicer sem pa že iskala drugo delo. Imela sem srečo, da sem ga dobila v tovarni Coglana, ki je pa precej oddaljena od Ramos Mejije, kjer sem žive-la. Zato sem morala vstajati ob 4 zjutraj, da sem pravočasno prišla na delovno mesto. Pričela sem kot delavka, a kmalu so mi dali mesto uradnice, kjer sem ostala dokler nisva z Ivanom odprla fotografsko trgovino!

Pa naj kdo reče, da nam je bila pot posejana z rožicami!

V pristanišču Buenos Airesa je sprejel prve naseljence Janez Hladnik.

Vse slike
Ivan Pavlovčič

PISMA BRALCEV

Pljuniti v roke...

Proti svoji volji se moram povrniti k članku g. Iva Žajdele. Niso mi všeč polemike, ker ponavadi zapeljejo v golo dokazovanje, da „imam prav jaz“, in končni cilj vsakega dialoga, ki bi moral biti iskanje resnice, ostane v meglenem ozadju. Le prerado pride do golega larpurlartizma polemike, ki seveda nikomur ne koristi, najmanj pa skupnemu blagru.

Vendar se mi zdi, da Žajdelov odgovor na moj spis le potrebuje komentarja. Rad bi razjasnil nekaj stvari bralcem v boljše razumevanje, in upam, da pridemo do kake skupne točke, ker brez tega vse pisanje in pehanje ne bi imelo nikakega smisla.

Naj mi g. Žajdela oprost. Nisem hotel biti ne „ciničen“ ne „posmehovalen“. Če je tako izzvenelo, obžalujem. Jaz bi tudi lahko zapisal kaj o njegovem načinu pisanja, a bilo bi le sad osebne užaljenosti. Pustimo osebne vtise in naj končno bralci odločijo, kakšno je pisanje enega ali drugega. Vendar bom danes v odgovor uporabil nekaj izrazov iz njegovega članka.

Pravzaprav se g. Žajdela bolj malo ukvarja z osrčjem mojega spisa. Enostavno opusti bistvo doprinosa, to je pogleda na stvarnost položaja demokratičnih strank v današnji Sloveniji. Čeprav nisem strokovnjak za slovenske stranke, se že 30 let ukvarjam s političnim opazovanjem, preučujem politično teorijo in smatram, da lahko povem vsaj kako stvarno in pozitivno besedo. Žajdela ostaja pri „spornih točkah“ in pri razlaganju lastnega zadržanja, s katerim je težko v celoti soglašati. Zdi se mi, da je preveč obremenjen z lastno zgodovino. A dokazovanje v eno ali drugo smer bi bilo predolgo. Pač, vsak po svoje...

Meni se le zdi, da je edino, kar mi gospod Žajdela more očitati, tista zadeva o podpisovanju pomladnega sporazuma pred volitvami. V tem mu iskreno dam prav glede dejstva, da izraz v mojem poročanju ni bil pravilen ali ni bil jasen. Vsekakor krivde, da do podpisa ni prišlo, nisem „pripisoval socialdemokratom“. Uvidevam pa, da tako kot je bil tisti članek zastavljen, verjetno res ni odgovarjal celotni resnici. A nikakor ni res, da Peterle ni hotel sporazuma podpisati. Vztrajam na dejstvu, da tega ni hotel podpisati Podobnik, računajoč na izid volitev. Zadovoljiv dokaz za to je že zadržanje enega in drugega po volitvah in še danes. Ker pa o tem jaz gotovo ne bom mogel prepričati g. Žajdele in nimam dokumentov, ki bi dokazali resnico, mu svetujem, naj se enostavno obrne na g. Janšo, kateremu je tudi geografsko bližje kot jaz, in naj mu on potrdi, kako je bilo s tistimi razgovori zadnje tedne pred volitvami.

Na vse ostalo v res dolgem članku bi pa mirno lahko trdil, da ne zavrača nobene moje trditve, marveč da jih le po svoje prikroji. Kar se tiče „Janševega vstopa v koalicijsko januarja 1993“, je res lahko „izgovor“, a je tudi dejstvo, tista „neizprosnna resnica“, ki nekateri boli.

Prav tako nisem očitil g. Žajdele, da podcenjuje volilni rezultat SKD. Očitil sem mu le, da Peterleta proglašajo za „političnega mrtveca“. Na to mi pa ne odgovarja.

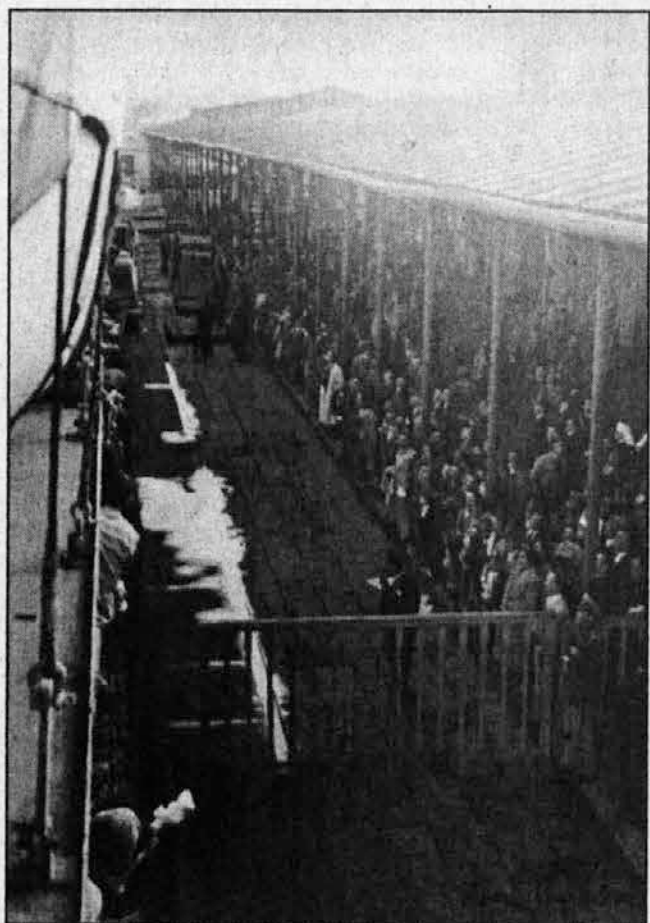
Glede „propagandnih prispevkov za SKD“ med mojim bivanjem v Ljubljani sem si vzel čas, in še enkrat vse prebral. V njih res nisem našel ničesar, kar bi bilo vredno „zgražanja“. Če je bil to vtis g. Žajdele, bi mu odgovoril z njegovimi lastnimi besedami, da je to pač njegov problem, ne moj. Res pa je, da nisem nikdar skrival simpatij do krščanske demokracije, katere član sem. Morda bi bilo pametno, da tudi g. Žajdela ne skriva simpatij do Socialdemokratske stranke; vsaj tako bi se dalo sklepati, ko z njene centrale pošilja fakse s svojim člankom našemu listu. Tako bi pač vsi vedeli, kdo je kdo.

Bolj kočljivo pa se mi zdi, da mi odreka sposobnost polemizirati z njim. Zveni mi arogantno. Navaja kot razlog neko domnevno „nepoznanje“ razmer v Sloveniji in omenja tudi, da „živim daleč stran“. Glede informacij se mora g. Žajdela zavedati, da v dobi globalizacije medijev ni razdalj. Kar pa se pojmovanja tiče, je neka zemljepisna oddaljenost lahko celo pozitivna, ker nudi opazovalcu boljše perspektivo in mu drevo ne zakriva gozda. V tem je pač osrčje moje kritike na njegovo pisanje v člankih „Po vstopu SLS v postkomunistično vlado“: da vse preveč kaže na eno drevo in samo nad njim ogorčeno vihti sekuro. Gozd pa tako ostane skrit.

Končno pa presega vse meje, ko trdi, da ne čutim dogodkov v Sloveniji in se ne zavedam, kaj pomenijo. V zvezi s tem bodite brez skrbi, g. Žajdela. Smatram, da se v Argentini izredno dobro zavedamo, kaj pomeni propad „Slovenca“, kaj TV-3, kaj medijska blokada in vse ostalo, kar slabi, hromi in že življenjsko ogroža slovenski demokratični prostor. Boli nas in trpimo zaradi te srčne rane, ki nenehno krvavi, in po svojih močeh s svojim majhnim uplivom skušamo doprinesiti vse, kar se da, da bi se ta grozni položaj spremenil. Zdi pa se mi popolnoma „neresno in nestvarno“, domala „slepo navijaštvo“, da bi bil vsega hudega kriv en sam človek, profesor Peterle.

Za konec še nekaj besed o tem, kaj storiti z razvalinami ali s pogoriščem, kot Žajdela ocenjuje položaj v domovini. Naj bo eno ali drugo, menim, da bi pomenilo enostaven političen samomor brezbrizno iti mimo. Prav tako ne kaže nenehno objokovati nad usodo. Argentinski izrek svarti, da „ne objokujte kot ženske tega, česar niste znali braniti kot moške“. Zdrava pamet pa narekuje, da lepo po domače zavijamo rokave, pljunemo v roke, zagrabimo kramp in lopato in začnemo kopati temelje za novo zgradbo, v kateri bi zdravi kamni iz teh razvalin morali biti bistveni gradbeni material. A za to je nujno, da ne pišemo samo, „kako bi lahko bilo drugače“, marveč kako konkretno priti do tiste drugačnosti, upoštevajoč dane okoliščine, brez sanjarij in brez mlatenja prazne slame. Stvarno, vsak na svojem mestu, ker v tem ni razlike med „publicistom“ in „politikom“, zakaj vsi smo člani „politične skupnosti“. In pa, kar je temeljno za vsak trajen podvig - združeni. Tako, za narodov blagor...

Tone Mizerit

„Tucumán“ je prispela v Buenos Aires 11. XI. 1947

Prišli smo nazaj...

Šele sedaj se oglašamo, ko smo že tri tedne doma. Saj ni bilo časa, naj bi bil izgovor...

V ponedeljek, 28. julija smo se odpeljali na Krško, kjer smo s sladoledom počakali predstavnike krške občine. Po lepem sprejemu, pozdravih in recitacijah smo si ogledali mesto in smo se kopali v bazenu, kjer smo se ohlajali nekaj uric. Po kosilu so nas peljali na Koprivnik in smo lahko videli mejo med Slovenijo in Hrvaško. Ko smo se vrnili nazaj v gostilno, nas je čakal harmonikar in smo se vrteli ob polkah in valčkih. Po poti nazaj v Ljubljano smo si še ogledali baročno kapucinsko knjižnico, kjer nam je skoraj slep pater na zanimiv način pripovedoval zgodovino njihovih knjig.

V torek smo se odpravili po Ljubljani. Najprej smo imeli sprejem pri nadškofu Francu Rodetu, kateri nas je lepo pozdravil in nas spomnil, od kod izhajamo in da moramo biti ponosni, da smo Slovenci in Argentinci; nato nam je dal blagoslov. Šli smo pozdravit sestre Marije Pomočnice, katere so nas čakale in z veseljem pogostile.

Po Emoni smo šli na grad, odkoder smo si ogledali celo mesto. Po kosilu smo si ogledali še glavne točke v Ljubljani: Narodno galerijo, Cankarjev dom, itd.

Po vsem tem sprehodu smo pa šli v Šmartno, kjer so naš čakali mladi, da so nas spremljali na Šmarno goro. Naši srnjaki so bili takoj gor. Na žalost je bila cerkev že zaprta in nismo mogli pritrkavati. Razgled pa je bil tako lep, da se nam ni dalo iti dol. Bogoslovec Marko nam je z navdušenjem pripovedoval zgodovino šmarske cerkve, kjer je bil Jože Adamič kaplan, potem smo se pa s pesmijo poslovili.

V sredo smo imeli sv. mašo na Brezjah, ki jo je daroval g. Rihar, po maši pa smo pozdravili še Lujansko Marijo.

Potem smo se odpeljali na Bled. Nima mo besed za opisati krasote, ki smo jih videli z blejskega gradu, kaj šele ko smo zagledali otok; in da ne rečemo, ko smo plavali do otoka in kopali v jezeru. Popoldne so nas Američani povabili na „kremšniti“. Po večerji pa smo se vrnili v Škofovo zavode.

V četrtek se nismo mogli naučiti toliko lepote, saj smo šli iz enega lepega kraja v drugega še lepšega. Vršič, Bovec, Kranjska gora, izvir Soče, Ruska kapela, ogledali smo si botanični vrt, slapove Boke in še in še bi lahko opisali ob poti do Kobarida. Tam smo kosili in si ogledali evropski znamenitni muzej prve svetovne vojne. Zelo je bil zanimiv in vodič nam je tako pripovedoval, da ni bilo prav nič dolgočasno poslušati, kako so se Slovenci pod avstrijsko komando ob soški fronti bojevali proti Italijanom. Potem smo se odpeljali čez Most nad Sočo po prelepih krajih do Dantejeve luknje. Kako je to čudovito!

V petek, ko smo se zbudili, smo bili zelo razočarani. Deževalo je, mi pa na morje! Najprej smo šli v Koper in sicer v

škofijski ordinariat in v Ognjišče, kjer nas je sprejel oče Bole, kot vedno nam je podaril knjige in potem nam je še pokazal koprsko stolnico in trg. Od tam smo si ogledali mesta Piran in Izolo, dokler se nismo popoldan opogumili in se kopali v Fiesi. Seveda, ko smo se poslavljali, je posijalo sonce. Peljali smo se naprej do Klanca pri Kozini, kjer nas je čakal g. Pregelj in nam pokazal Sveto jamo, to se pravi jama, kjer se je skrival svetnik, preganjani kristjan in katerega Italijani častijo in tja enkrat na leto romajo. To je zelo lepa jama, ki pa ni turistična. Šli smo naprej do župnišča, kjer so nas sprejeli mladi s kruhom in soljo. Po dva sta prišla iskati enega od nas, podarili so nam majhno darilce, razkazali prostore, v katerih stanujejo ter seveda cerkev. Z njimi so bili duhovniki in sestre. G. Robert, ki je že bil pri nas v Argentini in g. Lojze Kržišnik, ki se je takrat pripravljal na obisk k sorodnikom v Argentino. Potem smo še skupaj večerjali čevapčiče, dolgo peli in pogovarjali, dokler ni bil že čas za vrnitev v Ljubljano.

V soboto smo s gospodjem Hočevarjem, Riharjem in Cukjatijem šli na grad Turjak, kjer so nam razlagali domobransko tragedijo. Potem pa čez gozd do Kočevskega roga, kjer smo imeli mašo in smo si ogledali okolje, kjer so pobijali naše drage domobrance. Vsak je na svoj način pokazal, kar je čutil. In tako smo se lahko zahvalili njim, ki so dali življenje tudi za nas.

Po poti naprej smo malicali ob cesti in nato smo si ogledali še žužemberško cerkev in Muljavo, kjer so nam pokazali Jurčičevo domačijo, seveda niso manjkale slike pri Krjavljevi koči. Okrepčali smo se v gostilni, tako da je bila lažja pot naprej. V Grosupljem so nas čakali župan in vaščani in smo se predstavili, nastopili in pokramljali v družbi, potem smo šli še na večerjo in, kar je bilo najbolj zanimivo, na gasilsko veselico. Tam je igral ansambel Franca Miheliča in so za nas zaigrali eno pesem ter se tako ob lepem večeru in domači glasbi zabavali in doživljali to, kar so nam že drugi pripovedovali, da je na gasilskih veselicah lepo.

V nedeljo smo že ob petih zajtrkovali, ker smo šli na božjo pot na sv. Višarje. Ideja je bila iti peš, toda ko smo zvedeli, da lahko gremo z gondolo, smo se pa kar hitro odločili zanjo (samo trije so šli peš) in smo tam prisostvovali pri srečanju treh Slovencev pri maši, katero je daroval nadškof Rode, in se srečali z nekaterimi znani ter poklepetali in občudovali naravo, ki je tako lepa. Težko smo se odločili nazaj. Za dol smo bili malo bolj korajžni in smo skoraj vsi šli peš.

Zanimiva je bila pot nazaj v Slovenijo, saj smo se peljali s farani iz neke župnije iz Ljubljane, pa nam je gospa rekla, da gotovo ne znamo nobene narodne. To je bilo, kot da bi nas vščipnila, in smo zapeli venček narodnih kar za pol ure, čemur sami nismo verjeli. Po poti smo se še usta-

Pred Krekovo kočjo na Ratitovcu s skupinama s Clevelanda in Hamiltona.

vili ob slapu Peričnik in šli gor po drugi poti pa dol, tako da smo vedno dobili kaj zanimivega za ogled. Ko smo prišli nazaj v Škofovo zavode, smo večerjali pizzo, katero so pripeljali v dveh „kamionetah“. Toliko jih je bilo, pa bi morda še kakšno...

V ponedeljek ni bilo treba tako zgodaj vstati, saj smo bili šele ob devetih zmenjeni na Vrhnikih in kot ponavadi smo prišli petnajst minut prej, tako da je bil župan kar začuden. Bili smo doma pri Cankarju, šli do izvira Ljubljaniče in se okrepčevali pod lepo senco zraven gostilne, kjer smo kosili.

Po kosilu smo se takoj odpeljali do Predjamskega gradu, katerega smo si z zanimanjem ogledali in poslušali debate, če je grad dobro prenovljen, saj je bil tolikokrat dodatno zgrajen, da ne vedo, kakšen je bil od vsega začetka. Pot smo nadaljevali v Postojnsko jamo, kjer smo si ogledali lepoto, ki nam jo je Bog podaril, in se čudili vsaki zanimivosti, ki smo videli in slišali. Potem smo še kupovali spominčke in kmalu smo se odpravili v Rovte, kjer še niso imeli nič pripravljene, saj smo prišli tri četrt ure prezgodaj. Sprejeli so nas mladi s pesmijo in v cerkvi nas je župnik pozdravil. Potem smo pa šli z vaščani na čevapčiče, kjer smo se srečali z mladino in smo nastopili, igrali nogomet in uživali pri igranju harmonike, saj nam je mojster pokazal, kako zna s pločevinko igrati. Na žalost smo se zgodaj poslovili, ker smo naslednji dan šli na Koroško. Tisti večer smo se tudi poslovili od Američanov in Kanadčanov, saj so se morali odpeljati nazaj.

Eno uro prej smo že čakali pred Mohorjevo družbo v Celovcu, ko je prišel g. Nužej Tolmajer ves presenečen zaradi točnosti. Najprej nam je pokazal Mohorjevo družbo in smo si ogledali mesto, potem pa na avtobus do Munimundusa. Od tam do Vetrinjske cerkve in do Gospe Svete.

Zahvalno pismo RAST-i XXVI

Končno smo lahko uresničili naše sanje, spoznali smo Slovenijo, domovino naših staršev in starih staršev. Spoznali smo naše korenine in, kar je najvažnejše, smo se zelo lepo imeli.

Radi bi se zahvalili vsem, ki ste pripomogli k uresničevanju našega potovanja: našima voditeljema ge. Marija Zirc-Čeč in g. Matjažu Čeču, ki sta nam pomagala, vodila, spodbujala, pohvalila in tudi kregala, ko je bilo potrebno.

Društvu Slovenija v svetu oz. g. Boštjanu Kocmurju in soprogi ter kljub težavam g. Franciju Kadivcu in g. Janezu Riharju; slovenskim skavtom iz župnije Fužine iz Ljubljane, ki so nam kratili čas in so nas naučili veliko novih reči. Posebna zahvala g. Francetu Urbaniju in nečakinji Vesni, ki sta nas vodila na Triglav. G. Venclju, g. Pucu in prof. Peterletu; vasi Davči, ki so nas gostili cel teden; ljubljanskemu nadškofu Francu Rodetu; nadškofu Alojziju Šuštarju; g. župniku v Mariboru; g. županom iz Vrhnik, Kranja, Krškega, Grosuplja, Logatca; g. Mirotu iz Sorice; Šmarni mladini; g. Francetu Boletu iz Kopra; vaščanom iz Rovt; skupini duhovnikov z g. Kržišnikom na čelu in g.

Potem smo si ogledali vojvodski prestol in prespali pri g. Kopeinigu v Tinjah. Škoda, da smo bili samo en dan, ampak smo morali naslednji dan zgodaj nazaj v Slovenijo, kjer smo se srečali v Dovjah z g. Urbanijem in smo prav tisti dan šli na Triglav. Po poti nas je seveda srečal dež, pa to ni bilo kaj, ko smo pa srečni prišli do Kredarice. Tam smo srečali Kolednike in Toneta Kuntnerja, ki so nastopali za stoletnico kapele na Kredarici. Zgodaj zjutraj smo pa vzpeli do Aljaževega stolpa in smo bili krščeni po imenih. Krstila nas je Vesna, nečakinja g. Urbanija, ki nas je vestno spremljala.

Pot za dol je bila lažja in lepša, ko smo šli skozi planino do Pokljuke, kjer nas je čakal avtobus. Korajžno smo pokazali šoferju, da smo bili zmožni priti na Triglav. Pri kosilu smo bili na Bledu in smo komaj čakali, da se bomo tuširali, ker je bilo treba vedno hiteti, smo še sedaj hitro pripravili na večerjo, kjer so nas čakali skavti. Večerjali smo in se poslovili od prijateljev, ki so bili tako dobri z nami.

Še zadnji dan skupaj, potem pa k sorodnikom; to se pravi sprehod po Ljubljani in nakup spominčkov. Na kosilo so nas povabili krščanski demokrati. Z nami so bili gospodje Peterle, Vencelj, Puc, Orehar Slak ter Ilc, s katerimi smo se lepo pogovarjali in se kaj zanimivega naučili. Zahvalili smo se jim, zato ker so omogočili, da je pred šestimi leti lahko potovala RAST in tako tudi mi.

Ob pol sedmih so začeli prihajati sorodniki v Škofovo zavode in smo se poslovili. Šele zadnji dan smo se zopet dobili na Brniku.

Sedaj smo pa tukaj in ko se srečavamo nam misli vedno hitijo v prelepo Slovenijo!

RAST XXVI

Hočevarju iz NSZ. Za dobro razumevanje pa skupinam iz Hamiltona, Kanade (Marija Truden) in Clevelanda, ZDA (Andrej Ribič). Čeprav smo se samo za nekaj ur videli, bi se radi zahvalili skupinam iz Mendoze in Clevelanda.

Posebna zahvala društvu Zedinjena Slovenija, Srednješolskemu tečaju „ravn. Marko Bajuk“, ge. Nedi Vesel in vsem profesorjem, posebno gđ. Metki Mizerit in g. Lojzetu Rezlju, ki sta nam pomagala pri pripravi almanaha in recitacij; ge. Anki Gaser, ki nas je učila petje, in prof. Marcelu Carte-ju, ki nas je učila veliko potrepeljivosti naučil argentinske folklorne plesne. Posebna zahvala za darovano sv. mašo g. Jožetu Škerbcu.

Zahvalimo se tudi vsem tistim, ki so nam ekonomsko pomagali, da smo lahko vsi potovali. Podjetjema Adidas in Aeroestación Morón. Zahvala tudi prof. Tinetu Vivodu za pomoč pri uniformah.

Nazadnje pa bi se radi zahvalili našim staršem, ki so se potrudili in žrtvovali, da je naša RAST XXVI lahko potovala v Slovenijo. Vsem, tudi neomenjenim, najlepša hvala.

Pred Trnovsko cerkvijo s prof. Peterletom, dr. Venceljem in prof. Pucem.

Resolucije Slovenskega svetovnega kongresa

Predsednik Slovenskega svetovnega kongresa (SSK) Jože Bernik je 12. septembra predstavil več resolucij, sprejetih na nedavni seji upravnega odbora SSK na Opčinah pri Trstu, ki je potekala ob robu študijskih dnevov Draga 97.

Sprejeli so resolucije o podpori beneškim Slovincem, o podpori Slovenije pri vstopu v Evropsko zvezo, o izboljšanju organiziranja izvedbe volitev za Slovence po svetu, o spremembi zakona o državljanstvu in predlog za popravilo krivic po zgledu italijanske vlade ob vrnitvi dragocenosti judovske skupnosti.

V času, ko je v italijanskem parlamentu v postopku zakon o celoviti zaščiti slovenske manjšine, pozivajo italijansko vlado, da kot enakovredni del upoštevajo tudi beneške Slovence, t.j. Slovence v Videmski pokrajini. Italija ima zdaj priložnost, da se tudi v odnosu do beneških Slovencev približa evropskim standardom manjšinskega varstva.

Predlagajo popravilo krivic za Slovence v Italiji po zgledu italijanske vlade ob vrnitvi dragocenosti židovske skupnosti. Slovensko vlado pozivajo, naj na podlagi zgodovinskih podatkov oceno škodo, ki je bila v času fašističnega režima v Italiji povzročena Slovincem, ter na tej podlagi vladi v Rimu poda ustrezne zahteve.

Podprli so tudi prizadevanja Slovenije za vstop v Evropsko zvezo, v katerih vidijo realno in načelno ustrezno usmeritev. V dosedanem praktičnem uresničevanju pa pogrešajo večjo strokovnost in politično preudarnost pri odločanju o pogojih in posledicah za slovenski narod. Pogrešajo zlasti temeljite študije o varstvu

slovenske zemlje, slovenskega jezika in kulturne identitete ter strokovne analize o posledicah pridružitve za posamezne veje gospodarstva. Obžalujejo tudi nezadostno obveščenost javnosti o tem projektu.

SSK je sprejel tudi zahtevo za izboljšanje izvedbe volitev za Slovence po svetu. Organizacijski in časovni okviri za uresničevanje njihove volilne pravice so zelo neugodni. Državno volilno komisijo pozivajo, naj pravočasno izda ustrezne predpise o rokih in postopkih, prilagojene posebnim razmeram in poskrbi, da bodo slovenski volivci po svetu v skladu s 43. členom slovenske ustave lahko izvajali svojo državljanstvo volilno pravico. Po njihovem mnenju bi morale odgovorne oblasti prek slovenskih konzularnih predstavnikov in društev zagotoviti ne le pravočasno informiranost slovenskih volivcev po svetu, temveč tudi realne časovne roke. V ta namen pa bi bilo možno angažirati tudi mrežo slovenskih organizacij po svetu.

Notranje ministrstvo pa pozivajo, naj v okviru sedanega zakona o državljanstvu čimprej pripravi in vloži predlog za ustrezno spremembo zakona o državljanstvu. Na SSK se obračajo številni Slovenci po svetu s pripombami zaradi zapletenosti in dolgotrajnosti postopka za pridobitev slovenskega državljanstva. Težave so tudi za tiste Slovence, ki so brez slovenskega državljanstva, ker so se pred osamosvojitvijo Slovenije odpovedali jugoslovanskemu državljanstvu. Po njihovem mnenju je tudi absurdno, da morajo Slovenci po rodu po izrednem postopku prositi za slovensko državljanstvo.

Zgodilo se je v Sloveniji

Nad. z 2. str.

namer, da bo treba nekaj narediti, in samo dva stavka o tem, kaj bo vlada naredila. Peterle je opozoril na nastop guvernerja Banke Slovenije Franceta Arharja, ki je poudaril, da so reforme nujne, da pa jih proračun ne odraža.

ZAKAJ NI SLOVENIJE V NATU

Ameriški kongresnik James L. Oberstar, ki je slovenskega porekla, je v pismu 14. septembra pojasnil, zakaj Slovenije niso sprejeli v prvi krog širitve zveze NATO. Vzrok je bila odločitev, da NATO v prvi krog sprejme le tri članice. K odločitvi za sprejem Poljske, Madžarske in Češke pa so pripomogli tudi drugi dejavniki, saj so ZDA s tem hotele počastiti pogumen boj teh treh držav proti komunizmu.

Sicer lepo povedano, a če pogledamo od druge strani, v Sloveniji ni bilo takega pogumnega boja proti komunizmu in njegovi bivši voditelji še danes vodijo državo in jo skušajo še vnaprej.

CERKVI NE VRNITI GOZDOVE

Kot pravi vodja poslanske skupine ZLSD (Združene liste, prej komunistov) Miran Potrč 11. septembra, je nujno, da se vprašanja, povezana z vračanjem premoženja Cerkvi, urede do konca oktobra, drugače bodo Cerkvi vrnjeni vsi gozdovi. Koalicija je namreč predlagala, da se zara-

di sklenjenega dogovora med državo in škofi iz zakona črtajo vse določbe, ki so se nanašale na vračanje premoženja Cerkvi, in se sporazumno dogovorijo izven parlamenta.

Zato ex-komunisti zahtevajo, da se v zakonu verske skupnosti v celoti izenačijo z drugimi denacionalizacijskimi upravičenci in se jim seveda gozdovi ne vrnejo.

NA CIPRU DENAR ZAMRZNJEN

Na Skladu RS za sukcesijo so prejeli obvestilo guvernerja centralne banke Cipra, v katerem ta sporoča, da so sredstva nekdanje Narodne banke Jugoslavije, ki so deponirana pri podružnici Beograjske banke na Cipru v višini 146 milijonov ameriških dolarjev, ne glede na odločitev ciprskega sodišča, še naprej zamrznjena. Centralna banka Cipra se je tako odločila po nasvetu ciprskega generalnega pravobranilca.

KANDIDATI ZA ŽUPANA

Združena lista socialnih demokratov Ljubljana se je odločila kot možne kandidate za župana predlagati: podpredsednico ljubljanskega mestnega sveta Metko Tekavčič, podžupana Antona Colariča in demokratko Danico Simšič. Krščanski demokrati bodo predlagali bivšega župana inž. Jožeta Strgarja, socialdemokrati pa po zadnjih nepotrjenih novicah po Internetu Janeza Janša.

Pred 50 leti se je Primorska vrnila

Ko je bila vojna proti koncu, je Tito hotel na vsak način zasesti Primorsko in je res prvi vkorakal v Trst. Toda njegov komunizem in pobijanje s fojбами sta pripomogli, da so zavezniki Titovo vojsko dobesedno vrgli iz Trsta ter da Jugoslaviji niso hoteli dati vse Primorske, najmanj pa Trst. Tako smo Slovenci dobili le majhen del, izgubili pa Trst, in to samo zaradi komunizma.

V Parizu se je 29. julija 1946 začela mirovna konferenca. Predstavniki 21 držav, ki so sodelovali, so 10. februarja 1947 pod-

pisali mirovno pogodbo z Italijo. Z njo je bila Julijska krajina razdeljena na tri dele: italijanski del, jugoslovanski del in Svobodno tržaško ozemlje (STO) pod jugoslovansko in anglo-ameriško upravo.

Velika večina goriške pokrajine ter del tržaške, je prišlo v okvir LR Slovenije in je merilo skoraj 4000 kvadratnih kilometrov. Italija je obdržala Kanalsko dolino, Režijo, Beneško Slovenijo in območje okrog Gorice, STO pa je obsegal mesto Trst in okolico.

Mirovna pogodba z Italijo je začela veljati 15. septembra 1947, ko so štiri velesile deponirale ratifikacijske listine pri francoski vladi. Dne 16. septembra so vkorakale čete Jugoslovanske armade, v drugem del pa italijanske čete.

Šele pozneje, v petdesetih letih je STO pripadlo Italiji, dokončno razmejitev pa je potrdil osimski sporazum.

Dr. Milan Komar prejel odlikovanje

Pred dnevi je kardinal Quarracino odprl IX. razstavo katoliške knjige. Razstava je posvečena predvsem o 40-letnici smrti delu msgr. Franceschija, ki je ustanovil revijo *Criterion* in napisal vrsto odličnih knjig.

Pri odprtju so predstavniki vlade in katoliških kulturnih organizacij izročili odlikovanja „Faja de Honor p. Castellani“ nekaterim zaslužnim piscem.

Prvo je dobila Evangelina del Forno za svojo knjigo „Pregonero del amor. Brochero es historia“.

Drugo je dobil naš rojak, filozof in univerzitetni profesor dr. Milan Komar za svojo pred kratkim izišlo knjigo: „Orden y misterio“ - Red in skrivnost, tretjo nagrado pa Leon Pagano za „Aproximaciones a los demonios y a las brujas“.

Našemu odličnemu filozofskemu vzgojitelju čestitamo ob tem priznanju argentinske katoliške skupnosti!

CEFTA v Portorožu

V Portorožu se je vršilo dvodnevno srečanje predsednikov vlad držav članic Srednjeevropskega sporazuma o prosti trgovini (CEFTA). Srečali so se premieri Češke, Slovaške, Madžarske, Poljske, Romunije in Slovenije. V drugem delu so se jim pridružili kot gostje tudi premieri Hrvaške, Makedonije, Ukrajine, Bolgarije in Litve ter zunanji minister Latvije. Opredelili so smernice delovanja Cefte do prihodnje vrha, ki bo na Češkem, pohvalno ocenili prispevek CEFTA k razvoju trgovine med državami podpisnicami. Na srečanju so se tudi dogovorili, da se lahko začne pogajanja z Bolgarijo o včlanitvi v Cefto, premieri pa so sprejeli komuniste z nedavnega zasedanja kmetijskih ministrov držav Cefte, (po katerem naj bi Slovenija sprostila trgovino s kmetijskimi izdelki do leta 2000).

Nekdo mora prevzeti odgovornost

V počastitev spomina na pokojnega doktorja Andreja Slavka Uršiča, prvega urednika glasila Slovenske demokratske zveze „DEMOKRACIJA“, je ob 50. letnici njegove ugrabitve prelat msgr. dr. Kazimir Humar daroval žalno mašo v nedeljo, 31. avgusta, v kapeli Zavoda Sv. Družine v Gorici. Po maši je bil sestanek v Palace hotelu, popoldne pa srečanje s sorodniki in znanci v Kobariду pri Hotelu Hvala in obisk kraja tragičnega dogodka.

V nedeljo, 31. avgusta je poteklo natančno 50 let, ko je bil zagrešen eden najbolj gnusnih in podlih zločinov v zgodovini Primorske. Njegovo prizorišče je bil Kobariđ, ki ga je tedaj upravljala angloameriška vojaška oblast, kot sicer vse tedaj Cono A s Trstom in Gorico vred. Ta dan je bil v večernih urah, slab kilometer od Kobariđa, z zvijačo ugrabljen 38-letni domačin, dr. Andrej Slavko Uršič iz znanje kobariške Jeronove družine. Za njim se je zgubila vsaka sled.

Andrej Uršič je bil prvi glavni urednik *Demokracije*, glasila Slovenske demokratske zveze v Gorici in Trstu. Tednik so tiskali v Gorici, in sicer prav v istih prostorih, kjer se sedaj tiska naš Novi glas. Prva številka *Demokracije* je izšla 25. aprila 1947, tako, da je bil Uršič glavni urednik le štiri mesece, ko je le izšlo skupno 19 številčk.

Glede na takšen razvoj dogodkov si Uršičevo ugrabitev moremo razlagati zgolj kot nadaljevanje fizičnega iztrebljanja političnih nasprotnikov komunizma, kar je za njegovo ideologijo stalnica.

Izvršitev zločina zoper Uršiča, kot sicer vse ostale podobne zločine, je ne glede na komunistično ideologijo vendarle ne-

kdo odrejal. Izven vsakega dvoma je, da so to bile fizične osebe.

Te dni se pri nas veliko piše o pokolu v Porčinu v Benečiji, o čemer so celo posneli film, ki so ga bogato financirali italijanski davkoplačevalci. Skupino nekomunističnih partizanov so februarja 1945 pobili komunisti, med žrtvami je bil tudi Guido Pasolini, brat znanega italijanskega pesnika in filmskega režiserja Pier Paola. Ta je po vojni takole pisal uredniku časnika *Mattina del Popolo*: „Moji tovariši komunisti bi pravilno ravnali, če bi prevzeli odgovornost in bili pripravljeno nositi posledice. To je edini način, da se odstrani rdeči krvavi madež, ki ga dobro vidimo na njihovi rdeči zastavi“.

Bo kdo kdaj končno na Slovenskem javno prevzel odgovornost za Uršičev primer in druge žal premnoge politične zločine?

Papež Janez Pavel II je te dni v Parizu prosil protestante odpuščanja za pokol ob znani pariški šentjernejski noči leta 1572. Dejal je, da „je priznanje krivde dejanje lojalnosti in poguma. Samo ponujeno in sprejeto odpuščanje postopno vodi k plodovitemu dialogu, ki more postaviti pečat na popolno krščansko spravo“.

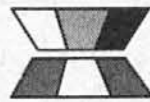
Ali niso te besede kot nalašč izgovorjene tudi ob 50. obletnici zločina v Kobariđu? Se bo našel kdo, ki bo javno prevzel odgovornost in priznal krivdo? V tem primeru bi nujno sledilo odpuščanje in bi se končno na široko odprla pot k spravi in naš narod ne bi stopil v tretje tisočletje globoko razklan v dušah in srcih.

Drago Legiša

Novi glas, Trst-Gorica

Posređoval Vinko Levstik

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENCİ V ARGENTINI

Osebnostne novice

Rojstvo: V družini arh. Andreja Kebra in arh. Beatriz roj. Litta se je 25. avgusta rodil sinček **Frančišek Manuel**.

Srečnim staršem naše čestitke!

Poroki: V nedeljo, 14. tm., sta se poročila v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Ernesto Eduardo Córdoba** in **Andrejka Marija Papež**. Priče so bili ženinovi starši Jorge Eduardo Córdoba in Sofía Rosa roj. Szulgay in nevestin brat Franci Papež ter njegova žena Lučka roj. Rant. Poročil je dr. Jure Rodé med somaševanjem z ženinovima prijateljema Sergiom Biondijem in Fernandom Astarloa.

V farni cerkvi Santa Magdalena Sofia Barat v Buenos Airesu, sta se v soboto, 13. t.m. poročila contador **Janko Gorše** in

psihologinja **Daniela Chiarelli**. Za pričea bila ženinova mati Ivanka Gorše, ter nevestin oče Alberto Pablo Chiarelli. **Novima zakonoma iskreno čestitamo in želimo srečo!**

Zlato poroko so obhajali: z zahvalno mašo v cerkvi Marije Pomagaj **Stanko Stante** in **Vera roj. Matjac**; na Slapu pri Vipavi pa **Matilda** in **Tone Furlan** iz Gonzalez Catana. **K visokemu jubileju jim iskreno čestitamo!**

Nova diplomantka: Na Instituto Superior de Formación Docente v Avellanedi je 23. avgusta dokončala študije in postala profesorica za osnovnošolsko vzgojo **Elizabeta Marija Grbec** iz Slovenske vasi. **Čestitamo!**

Smrti: Umrla je v Lomas del Mirador **Marija Železnik roj. Poglajen** (89). V Villa Bosch pa **Frančiška Erjavec** (85). **Naj počivata v miru!**

SLOVENIJA IN ŠPORT

VICTORIA FALLS, Zimbabve - Slovenska reprezentanca v raftingu - spust na gumijastem čolnu (Borut Holy, Jani Plesentjak, Matej Hočevar, Lenart Skok, Robert Malovrh in Beno Jernejčič) je že tretjič zapored osvojila naslov svetovnega prvaka. Slovenski raftarji so letošnji naslov v Zimbabveju (Afrika) na Viktorijinih slapovih osvojili najbolj prepričljivo, saj so zmagali v vseh treh kategorijah ter skupno zbrali 1.000 točk: v sprintu pred ZDA in Novo Zelandijo, za kar so dobili 200 točk; zmaga v slalomu pred Nemčijo in Rusijo jim je prinesla 350 točk, zmaga v spustu pred Zimbabvejem in ZDA pa 450 točk. Na 3. Nastopilo je skupaj 21 ekip. Drugo mesto so zasedli Američani (641,5 točke) pred Nemčijo ter Rusijo.

COURMAYEUR, Italija - Zimsko središče na italijanski strani Mt. Blanca je bilo kraj prve letošnje tekme svetovnega pokala v športnem plezanju. Slovenska prvakinja Martina Čufar je v zelo razburjitem finalu vnovič pokazala svoje vrhunstvo in z 2. mestom dosegla svoj največji uspeh. Martina je plezala zares mojstrsko in na koncu je bila pred njo le Belgijka Muriel Sakany.

TOKIO, Japonska - Na trenutno največjem atletskem mitingu IAAF v Tokiu na Japonskem je slovenska sprinterka na 100 metrov z ovirami Brigita Bukovec zopet dosegla zopet odličan rezultat. V izjemno močni konkurenci je s časom 12,99 zasedla tretje mesto. Zmagala je Jamajčanka Michelle Freeman (12,66), druga pa je bila svetovna in olimpijska prvakinja Švedinja Ludmila Engquist.

BOGLIACO NA GARDI, Italija - Na tradicionalni Centomigli, sto milj dolgi jezerski regati, ki so jo letos pripravili že 47. po vrsti, je slovenska 13-članska posadka s krmarjem Dušanom Puhom med 327 jadrnicami iz 17 držav zasedla tretje mesto. Prvo mesto je osvojila italijanska posadka ITA 92-Rafica, druga pa je bila ameriška posadka Peasure.

ZAPREŠIČ, Hrvaška - V Zaprešiču pri Zagrebu so pripravili kolesarsko dirko, na kateri so poleg domačih kolesarjev nastopili tudi nekateri slovenski klubi. Slovenci so bili od Hrvatov dosti boljši in so zasedli prvih osem mest. Zmagal je kolesar kranjske Save Gregor Zajc.

BREŽICE - Na 13. mednarodnem atletskem mitingu Brežice '97 sta bila v mladinski kategoriji dosežena dva nova slovenska rekorda, oba iz Brežic in oba v metu kladiva. Starejši mladinec Primož Kozmus je dosegel daljavo 60 metrov in 18 centimetrov, kar je za dva centimetra boljše od starega rekorda. Mlajša mladinka, 17-letna Lidija Novak pa je z daljavo 53,50 metra stari rekord popravila kar za 2 metra in 56 centimetrov.

LJUBLJANA - Seizmografi Observatorija na Golovcu so zabeležili zmeren potresni sunek iz oddaljenosti 38 kilometrov jugozahodno od Observatorija. Potres je imel intenziteto 4. stopnje po EMS lestvici, čutili pa so ga prebivalci Postojne, Vrhnike, Logatca in okoliških krajev. Njegova magnitude je bila 3.0 po Richtterju. Potres je spremljalo bobnenje, gmotne škode ni bilo.

GORNJA RADGONA - Letošnji pridelek industrijskega sadja (jabolk) bo znašal približno 32 tisoč ton, kar naj bi zadostovalo potrebam vseh štirih slovenskih predelovalcev Etola, Fructala, Mercator Slosada in Vitala. Glede na te ugotovitve Sloveniji letos ne bo potrebno uvoziti industrijskih jabolk, razen če slovenski sadjarji svojih jabolk ne bodo prodali v Avstriji, kjer so odkupne cene tega sadja višje za približno dva tolarja za kilogram. V Sloveniji pa bodo cene podobne lanskim, in sicer med 15. in 16. tolarji za kilogram.

LJUBLJANA - Od 1. septembra so se v povprečju za 10 odstotkov podražile cestnine na slovenskih avtocestah. Tako znaša cestnina na avtocestnem odseku Šentilj - Maribor 90 tolarjev (doslej 80 tolarjev), na avtocesti Ljubljana - Divača 410 tolarjev (prej 370 tolarjev), za uporabo gorenjske avtoceste Naklo - Ljubljana bo treba po novem plačati 150 tolarjev (prej 130 tolarjev).

LJUBLJANA - Direktor trgovskega podjetja Nama Tevž Tavčar in direktor slovenskega Diners Cluba Branko Hohnc sta na časnikarski konferenci predstavila novo plačilno kartico Nama Diners. Ta bo s 1. oktobrom nadomestila dosedanja kartico Nama, ki jo je doslej uporabljalo približno 4000 imetnikov. Predvidevajo, da naj bi se število imetnikov kartice Nama Diners v prihodnjih treh letih povzpelo na deset tisoč.

KOPER - Kljub letošnjemu razmeroma deževnemu poletju so vremenski pogoji, zlasti v zadnjih dneh avgusta, ugodno vplivali na letošnji pridelek grozdja za vinsko predelavo. Tako so v vinogradih koprskeske vinske kleti Vinakoper letos še nekoliko prej pričeli s trgatvijo najzgodnejše bele sorte sivi pinot, nato so začeli trgati tudi malvazijo in chardonnay za posebne predelave, v ponedeljek, 8. septembra, pa se je začela prava trgatava na vseh površinah z belimi sortami, medtem ko so rdeče sorte prišle na vrsto nekaj dni kasneje.

LJUBLJANA - Ker je v teh dneh prišlo do pojavnosti množičnih zlorab zlatih plačilnih kartic Eurocard Nove Ljubljanske banke (NLB), je bila banka prisiljena 4. septembra blokirati uporabo teh kartic po vsem svetu, vključno s Slovenijo. Žarišče zlorab se je z Daljnega Vzhoda, Japonske in Indonezije ter ZDA preselilo v Evropo.

LJUBLJANA - V zvezi s poročanjem medijev o aretaciji petih poslovnežev v Nemčiji, osumljenih tihotapljenja delov za iranske tanke, med katerimi naj bi bila tudi dva slovenska državljana, so z ministrstva za notranje zadeve sporočili, da gre za primer, ki ga je slovenska kriminalistična služba končala že jeseni leta 1996. V luki Koper je bila namreč 32. julija 1996 odkrita večja količina tankovskih koles in drugega vojaškega materiala. Lažno deklarirano blago je avstrijsko podjetje s pomočjo izkoriščanja slovenskega špediterja poskušalo izvoziti v Iran. Predmete so policisti zasegli, podan pa je bil tudi ustrezan predlog za uvedbo postopka zaradi carinskega prekrška. Na območju Slovenije zaradi te zadeve prostost ni bila odvzeta nobeni osebi. O primeru pa so obvestili tudi avstrijske in nemške varnostne organe.

PRISTAVA

OTROŠKI DAN

Otroški dan ima tudi na Pristavi posebno pomembnost, saj pravimo, da so oni naša prihodnost. Najprej smo se jih spomnili pri nedeljski maši, pri kateri so sodelovali s petjem in z darovanjem tako predmetov, ki jih uporabljajo vsak dan, kot svojih sanj in želja.

Opoldne so se družine udeležile skupnega kosila, med katerim je vedno čas za pogovor o veselih in sitnih trenutkih, ki jih vsak človek in vsaka družina preživlja dan na dan. Otroci pa so kmalu zapustili omizja in izrabili čas za skakanje po vrtnu.

Zgodaj popoldne so kar hitro spet prišli nazaj v gostinski prostor, saj so zagledali dobitke, činkvine in tombole. Odbor staršev je pod vodstvom predsednika Andreja Goloba poskrbel, da so dobitki pritegnili njihovo pozornost in vzbudili želje. S simpatičnim pristopom je Tone Tomaževič izkliceval številke in zabaval ter kratkočasil tako otroke kot odrasle. Dobitkov je bilo toliko, da so otroci kar po večkrat prihajali ponje, vendar je prva tombola - kolo - seveda najbolj privlačevala. Končno je sreča doletela Gabija Jelencu, ki ga je prav vesel odpeljal.

Lepo preživeti dan se je iztekel; otroci so bili veseli daril, starši pa zadovoljni, da je prireditev uspela.

DVOJNI PRAZNIK

Čeprav je že pred leti bila izrečena pobuda, naj bi domači praznik in mladinski dan združili v eno prireditev, predlog ni prišel v navado. Letos pa je Pristava - pod silo razmer - uresničila navodilo in v nedeljo, 7. septembra, praznovala svoj 30. Pristavski dan in 27. Mladinski dan.

Pristava ima velike prednosti: ima lep velik vrt, velik ombú in velik oder pod njim. Pa to je po drugi strani tudi velika zapreka, saj v pristavskih kronikah zasledimo redne probleme z vremenom. Tudi letos ni kazalo lepo. Nasprotno: še prejšnja noč je močna ploha zalila vrt in umila postavljeno scenografijo.

Vendar večje škode ni bilo, zato so se zjutraj najprej pojavili mladi in zasedli nogometno in odbojniko igrišče. Opoldne so začeli prihajati gostje, ki so najprej na dvorišču prisostvovali dviganju argentinske in slovenske zastave, nato pa se pomaknili v zgornjo dvorano k nedeljski maši.

Koncelebrirano mašo je vodil prelat Jože Škerbec ob somaševanju prof. Franca Berganta in Francija Cukjatija, mladi pa so prepevali ob spremljavi kitare. V pridri-

gi se je delegat dušnih pastirjev spomnil na minula leta in izpolnjevanje namenov, za katere je bila Pristava sezidana.

Po službi božji je prišlo na vrsto okusno kosilo, ki so ga pripravile požrtvovalne kuharice, mladi pa so nadaljevali turnirja nogometa in odbojke. In tako se je dan med prijateljskim klepetom, opazovanjem športnih iger in ugotavljanjem, če bo vreme zdržalo, nagnilo proti večeru.

Popoldanski program je po besedah Miriam Jereb Batagelj napovedovala Maruška B. Klemenčič. Najprej je predala besedo predsedniku društva Slovenska pristava Janezu Jelencu, ki je v imenu društva pozdravil vse navzoče rojake. Nato je povabila k besedi slavnostnega govornika, predsednika društva Zedinjena Slovenija Marjana Loboda. Njegove pohvalne, vzpodbudne in aktualne besede smo objavili že v prejšnji številki.

Tudi predsednik pristavskega fantovskega odseka SFZ Marjan Vivod je naslovil besede prisotnim. V govoru se je zavzemal za duhovno in delovno preno, ki naj pripelje do napredka na poti skupnih vrednot. Zato se je v imenu mladih s Pristave oprostil za vse napake in nedoslednosti ter obljubil predvsem iskanje smisla mladosti in sreče v službi drugim.

V zamisli, izvedbi in režiji Dominika Oblaka, ki je tudi sam spisal scenarij prizorov, se je začel kulturni program, pri katerem so sodelovali otroci, mladi in odrasli s Pristave. Pod naslovom Fantje na vasi so bili prikazani nekdanji običaji kresovanja in sprejemanja mlajših v vaško fantovsko družbo, pri katerih ni manjkala ne fantovska pesem ne folklorne plesi iz raznih slovenskih pokrajin. Odrski prikaz je lepo izpadel, zato so se na koncu nastopajoči in gledalci za ves vložen trud zahvalili Oblaku, pa tudi Andreju Golobu za lepo sceno in Anki Savelli Gaserjevi za pripravo fantovskega petja. Ne smemo pa pozabiti še na nekatere druge sodelavce, kot so Mojca P. Jelenc za petje otrok, Folklorna skupina s Pristave, harmonikaš Kristjan Janežič in Helena Dolinšek za plese mlajše folklorne skupine.

K mladinskemu dnevu spada tudi razdelitev pokalov zmagovalcem športnega tekovanja. To pot je bilo enostavno, saj sta obe odličji, za nogomet in odbojko, ostali kar pristavskim dekletom in fantom.

Dan se je srečno prevesil v večer, kar je marsikomu vzbudilo željo, da se je zadržal v prijateljski družbi, se zavrtel ob prijetni glasbi in si privezal dušo z dobrotami pristavske kuhinje in bara.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265
Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo
PSIHOLOGINJA

Lic. Marjana Volovšek, klinična psihologinja, za mladino in odrasle, družine in pare. Av. Luis María Campos 1544 - 3. nadstr. „12“ - Tel.: 784-2290

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

VIDEO

Marjan Vivod - video posnetki, filmanje z eno ali več kamerami. Predhodni proračun in zagotovljen termin izdelave. Padre Castañer 366 - (1708) Morón Tel.: 627-4242 - E-mail: vivodtine@overnet.com.ar

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

NEVELJAVNE GLASOVNICE Z LANSKIH VOLITEV

Ker je bilo pri zadnjih volitvah poslanec veliko neveljavnih glasovnic, se je posebna komisija odločila za njihov tehnični pregled. Pregledanih je bilo 63.746 neveljavnih glasovnic.

V skupino praznih glasovnic so razvrstili glasovnice, na katerih volja volivca ni bila izražena, in tiste, na katerih so bile opazke, ni pa bil obkrožen noben kandidat. Našteli so jih 10.663 (16,73 odstotka). To bi bile „volitve v belo“.

V drugi skupini so bile glasovnice, na katerih ni bilo obkroženo ime samo enega, ampak dveh ali več kandidatov in zato volje volivca ni bilo mogoče ugotoviti. Šeštevek neveljavnih glasovnic je tu najvišji, 27.236 (42,73 odstotka). Preseneča tak velik in nenavaden odstotek. Med nje moramo šteti predvsem glasove za demokratske stranke, saj vemo, da je precej volilcev obkrožilo imena vseh treh kandidatov pomladnih strank. Zakaj? Po čigavem nasvetu?

V tretjo skupino so razvrstili glasovnice, ki so bile prečrtane. Takih je bilo 23.664 (37,12 odstotka), kar izraža protest. Sledijo glasovnice s tehničnimi napakami, na katerih tudi ni mogoče ugotoviti volje voliv-

„Preljubo veselje, oj kje si doma...“

36. obletnica Slomškovega doma

Nedelja, 21. septembra 1997

Po programu spomladanski ples: sodeluje orkester „Rock & Polka“

Slovenske osnovne šole v Argentini

V soboto, 27. septembra 1997

SLOMŠKOVA PROSLAVA

Ob 9. uri sv. maša za pokojne učitelje in katehete. Po sv. maši v dvorani škofa Rožmana otroška igra RDEČA KAPICA v režiji Štefana Godca; v izvedbi sedanjih in nekdanjih učencev Slomškove šole.

Vabi šolski odsek Zedinjene Slovenije!

Dabe Travel Service

Empresa de viajes y Turismo Leg. 9313

Letalska Karta BUE - LJU - BUE

u\$s 999,00 + davki

Lojze Rezelj

Paraná 224 Piso 5* Of. „19“ - 1017 - Buenos Aires, Argentina

Telefon: (541)-DABE — (541)-3223 - Fax (541)373-5628

E-mail DABETRVL@SATLINK.COM

SLOGA SPOROČA:

OD 8. SEPTEMBRA T.L. DALJE IMA SLOGA TUDI ELEKTRONSKI NASLOV

E-mail: sloga@impsat1.com.ar

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

KONČNO SE PRIČENJA RAZPRAVA

V poslanski zbornici Italije je 9. septembra stekel postopek za odobritev zaščitnega zakona za slovensko manjšino. Poročevalec Maselli je napovedal začetek usklajevanja raznih zakonskih predlogov. Upa, da mu bo v doglednem času uspelo kolikor se da vsebinsko uskladiti te osnutke in predstaviti komisiji za ustavne zadeve poenoteno besedilo.

ZAMEJCI SE PRITOŽUJEJO

Zamejci, predvsem levičarski, se pritožujejo, da slovenski proračun drastično znižuje sredstva, namenjena zamejskim Slovincem v Italiji, Avstriji in na Madžarskem. V letošnjem osnutku proračuna je postavka zanje za šestino manjša, dejansko ne bodo prejele niti dobre polovice potrebnih sredstev. Manjšina v vseh treh državah je že enotno zahtevala obnovitev gospodarskih vezi med Slovenci na obeh straneh meje. O vseh teh težavah bo v kratkem razpravljala tudi državni zbor. In kaj naj rečemo mi? Desetletja smo obstajali in rasli brez državne podpore, tudi sedaj jo dobimo le 10%, drugo gre zamejcem, ki pa niso zadovoljni z svojimi 90%. Levičarji so bili navajeni, da jim je režim dajal denar, kadar in kolikor so ga potrebovali.

ca. Bilo jih je 942 (1,48 %), kar je normalno. Glasovnic, pri katerih niso jasni razlogi za neveljavnost, je bilo 1241 (1,95 %).

Seveda ni volitev, na katerih bi vsi volilci pravilno izpolnili glasovnico. Sklepiti pa je mogoče, tudi po ugotovitvah tehničnega pregleda neveljavnih glasovnic, da nekateri volilci opravila niso dovolj večji, drugi imajo napačna navodila (morda nalašč), pa taki, ki tako protestirajo, bodisi ker so nezadovoljni s predlaganimi kandidati ali s politiko.

SLOGA DA VEČ!

Čedalje več rojakov si je zadnji čas oskrbelo KARTO SLOGA (\$ 200.- naložbe).

POLEG RAZNIH UGODNOSTI ŠE UDELEŽBA PRI ŽREBANJU ZA DVE VOZOVNICI

BUE - LJU - BUE

Tudi število lastnikov MASTERCARD - CARTA SLOGA RASTE. Pri žrebanju imajo dvojno možnost in še ugodnost HITRIH POSOJIL. TELEFON ZA VAS 656-6565

V SLOGI JE MOČ!

Kdor gre za menoj, ne bo hodil v temi, marveč bo imel luč življenja. (Jn 8,12)

Sporočamo vsem znancem in prijateljem, da se je 14. septembra preselila v luč življenja

Marija Železnikar roj. Poglajen,

okrepčana z vsemi zakramenti, ki jih je večkrat prejela iz rok g. prelata Jožeta Škerbca in g. Toneta Bidovca.

Posebna zahvala g. prelatu Jožetu Škerbcu za pogrebno sv. mašo in molitve pri odprtem grobu. Iskrena zahvala tudi vsem, ki so ji v njeni boleznih stregli, jo obiskovali in spremili k zadnjemu počitku.

Žalujoci:

hčerka Marjetka z družino
sestra Milka
nečaki: Marinka, Gustelj, Lojze, Stana, Meta,
Andrej in Peter z družinami
in ostalo sorodstvo

Argentina, Slovenija

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires - Argentina

OBVESTILA

- PETEK, 19. septembra:**
Seja Medorganizacijskega sveta ob 20. uri v Slovenski hiši.
- NEDELJA, 21. septembra:**
36. obletnica Slomškovega doma ob 11.15 uri. Popoldan igra Rdeča kapica.
- SOBOTA, 27. septembra:**
Slomškova proslava ob 9. uri v Slovenski hiši. Po sv. maši otroška igra „Rdeča kapica“ v izvedbi Slomškove šole.
- Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri.**
- Koncert goriškega okteta „Vrtnica“ v Našem domu San Justo ob 20. uri.**
- NEDELJA, 28. septembra:**
46. mladinski dan v Slovenski vasi ob 9. uri s celodnevni programom.
- SOBOTA, 11. oktobra:**
Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri.